

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீகந்தராமப்பாள் சமேத

ஸ்ரீகச்சபேசுரர்மாலை.

இது
காஞ்சிபுரம்

பச்சையப்பமுதலியார் கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்
ம-ந-ந-ஸ்ரீ தி. சு. வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்கள்
முன்னிலையில்

ஷே காஞ்சிபுரம் பிள்ளையார்பாளயம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ
மகாவித்வான் கந்தசாவிமுதலியார் மாணுக்கரு ளொருவரான
வி. செங்கல்வராயமுதலியாரவர்களாற்
பார்க்கையிடப்பட்டது

ஷே பிள்ளையார்பாளயம்சாலைத்தெரு
க - கச்சாலை முநுகப்பமுதலியார்
ஆ. வேதாசலமுதலியார்
இவர்களால்

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீகாஞ்சிபுஷண அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

[அணை]

07194MPC2,15

011

162143

590
294.551

உ
சிவமயம்.

காஞ்சீபுரம்

பச்சையப்பமுதலியார் கலாசாலைத் தலமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ வெண்பாப்புலி

தி. சு. வேலுசாமிப்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சீர்தருங்கச்சித்திருநகரதனிற் நிகழ்கச்சபேசுரர்மலை
யேர்தருமெழுதா வெழுத்தினிலிட்டே யெங்குமேபரவுறச்செய்தார்
கார்தரும்பொழிலக் கடிநகர்வாழ்வார் கச்சாலை முருகப்பச்செம்மல்
தேர்தரும்வேதாசலமெனுந்தோன்றல் செங்குந்தமரபுவந்தவரே.

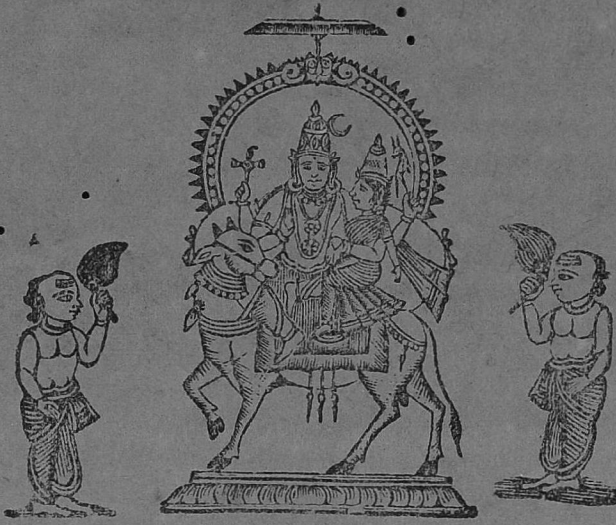
விளம்பரம்.

—:0:—

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் காஞ்சீபுரம் பிள்ளை
யார்பாளயம் அக்கணம்பாளயத் தெரு 50 - நெ. வீடு
ஆ. வேதாசலமுதலியா ரிடத்திலும், ஷை பிள்ளையார்
பாளயம் சாஜீத்தெரு க. கச்சாலை முருகப்பமுதலியா
ரிடத்திலும் அனு 1 கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகச்சபேசுரர்மாலே.

காப்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கடல்விளிம்புடுத்த பார்மகளிதய கமலமாங்காஞ்சியம்பதியிற்
றிடம்பெறவாழு மழகம்மைபாகந் திகழ்கச்சபேசுர்தாளிணையில்
வடம்புரைமாலேத் தொடைதொடுத்தணிய மகிழ்தருமைங்கரப்புத்தேன்
கடமழைபொழியு மஞ்சந்திவேழக் கணபதியிருசரண்காப்பாம்.

நூல்.

சீருறுகடுக்கை கூவிளம்படலே திகழ்மதியணிசடாமருடப்
பூரணப்பொருளே புண்ணியத்தெளிவே புங்கவரெண்ணிலாப்பணியு
மாரணத்துறையே யழகம்மைபாக வடியனையாண்டருள்புரிவாய்
காரணிபொழில்சூழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளெகச்சபாலயனே.

(1)

1147 1143

புரிகச்சபேசுரர்மலை.

சரணபங்கயமும் புலியதனூடையுந் தமனியவினியமுந்நூலுங்
கிரணசூரியனா றாயிரங்கோடி கிளர்திரு மேனியினீறு
மாநுணமானமழுவுந் திருமுகப்போலிவு மடியனென்காணவந்தருள்வாய்
கருணைசேரடியார் பயிற்ருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (2)

திருமறுமார்பனெனமாய்க்கமலத் திசைமுகனன்னமாயின்னுந்
துருவியுங்காணப் பதமலர்சேப்பத் தூதுசென்றனை நனியிரவில்
வரும்பெரும்பவனி கண்டுகண்களிக்க வாழ்வுதந்தருளுநா னுளதோ
கருமுகிறவழு மணியதிற்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (3)

கொட்டுடைத்தோளுந் சமையடைதாங்குங் கடையுங்கொண்டு தென்மது
பிட்டுவாணிபஞ்செய்செம்மனச்செல்வி பேரருட்கிரங்கிமண்சமந்து [ரைப்
கொட்டுமுன்வைகை கட்டுநின்பெருமை கூறரிதெனைப்புரந்தருள்வாய்
கட்டுபொன்மதில்விண் மட்டியர்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (4)

மறைச்சிறுபால் னருச்சனைக்குகந்து மறலியைப் படியினினெடுநாள்
கறைத்துளியாயிற் பிலிற்றிடவுதைத்த காலனே சூலபாணியனே
யிறைப்பொழுதேனுரைந்துரைந்துருகர் வேழையேற்கருட்கணைக்கருள்வாய்
கறைத்துடிநெடுங்கைக் கலம்பயில்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (5)

தண்ணுரத்துளப மாலிகைப்புயமால் சக்கரப்படைதனை வேண்டி
வண்ணவார்கமல மாயிரமெடுத்தன் மலரடிக்கிட்டொன்றுகுறையக்
கண்ணிடந்தப்பி யர்ச்சனைபுரியக் கசிந்தருள் சங்கரவெனையாள்
கண்ணிறைகவினார் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (6)

புலியதனூடையு நாக்கங்கணமும் புனிற்றிளமதியணி சடையுந்
பலிகவர்பிரம கபாலமார்சுமும் பசங்கொடி யுமையவளிடமும்
வலிகெழுகடின முயலகன்வெரின்மேல் வைத்திடுபதமுமெற்கருள்வாய்
கலிகடலுலகிற் கயிலைநர்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (7)

அந்தரத்தனுவை யறலிற் புற்புதத்தை யணிமுகிலிடைவருமினைச்
சந்தரவழியி னிமைத்துணையளவுந் தொடர்பிலாவுடலை மெய்யெனவே
சந்ததமனந்த கற்பமுமிறவாத் தனுவினையறிவிலிக்கருள்வாய்
கந்தவேடவஞ்செய் திடவருள்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (8)

அருட்டிருவாரு ரானைக்காதிருக்கா ளத்தியண்ணமலை தில்லை
திருமுல்லைவாயின்மயிலை மாற்பேறு திருவொற்றியூர் திருப்பாசூர்
வருதிருவாழு ரச்சிறுபாக்க மாகறலிலம்பயங் கோட்டேர்
கருதருள்காஞ்சி பெரிதெனவாமுங் கடவுளே கச்சபாலயனே. (9)

மதுரைசீர்காழி குடந்தையையாறு மறைவனம்வாழ்கொளிபுத்தூர்
சதிர்பெறுநாகை திருச்சிராப்பள்ளி சக்கரப்பள்ளிமாகாளன்
துதிபெறுவிருத்தா சலங்கழுக்குன்றந் தொண்டர்வாழ் கண்டியூர்கச்சூர்
கதிதருமிவையிற் சிறந்திடுங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (10)

அடவியிஞாப்பண் ணைந்தழனடுவி லெம்புலனடக்கியோமென்னுந்
திடம்பெறுமனுவை யுச்சரித்தறிவைச் சிவத்தொடுங்கலந்துமெய்ஞ்ஞான
நடனகுஞ்சிதத்தாள் பணியுமெய்யடியார் நல்லடித்தொழும்புதந்தருள்வாய்
கடகரிக்குழுக்கள் பயிற்றுக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (11)

சலந்தராகுர னுடலிருபிளவாய்த் தானறுத்திடுங்கொடுங்கடின
வலந்தருதிநிப் படையினைவேண்டி வாரிசமலர்களாயிரமும்
பலம்பெறவணியச் சக்கரங்கொடுத்த பரமநீயெனைப்புரந்தருள்வாய்
கலைவலோர்பயிலுந் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (12)

கடவ்வயிறுளைந்து தருங்கொடுவிடத்தைக் தளங்கரியுருவெனவாக்கு
மிடறினிலடக்கி மாலயன்முதலாம் விண்ணவர்தமையெலாந் காத்த
சுடர்மணிக்குன்றே மாசிவாமணியே துகளறுத்தாண்டருள்புரிவாய்
கடகரிமறுகு சூழ்திருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (13)

மேருவோர்வில்லாய் வாசுகிநாணய் விண்ணவை யம்பெனப்படைத்துக்
கூரியமுரலாற் புரமொருமூன்றைக் கொளுவிய கருணைவாரிதியே
நாரியோர்பாகா சச்சிதாந்தா நாதவென்றனைப்புரந்தருள்வாய்
காரிருட்கூந்தன் மயில்பயில் காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (14)

சங்கினமருவு மிட்டசித்தீசத் தடத்தினிற் படிந்துமெய்முழுதந்
துங்கவெண்ணீறு சாதனம்புனைந்து தொட்டிநீறுண்டபேர்தமக்கு
மங்கநோயனைத்து மிரவிமுன்பனிபோ லாக்குவை யெனைப்புரந்தருள்வாய்
கங்கைமாந்திசூழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (15)

பரிபுரப்பதமும் வீரகிண்கினியும் பாய்புலியதளுடை யிடையு
மரவகங்கணமு மான்மமுச்சூல வபயமாவரதவம்புயமு
மெரிவிழிதுதலுந் தவளவெண்ணீறு மேழையேன்காணவந்தருள்வாய்
கரியமாறவஞ்செய் திடவருள்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (16)

எண்ணில்பல்யோனிதொறுந்தொறுஞ்செனித்தே யிறந்திடும்பிணிதனைத்தவி
புண்ணியவடியாரடியினைத்தொழும்பு புரியநீகருணைசெய்தருள்வாய்[ர்த்துப்
தண்ணிலாமுடிமே லிந்தனஞ்சுமக்குஞ் சதிரினைமறப்பனே வடியேன்
கண்ணிலார்மணியே தவமருள்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (17)

சங்கரிநெடுநாள் கமடமாப்த்தவஞ்செய் காலையிற்குலபாணியனும்
துங்கவெள் விடைமே வழங்கும்மையுடனே தோன்றிவந் தவனுளமதனி
லிங்கிதம்பெறவே வேண்டியவரங்க ளினிதருள்சிந்பரவருள்வாய்
கங்கைவேணியனே காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (18)

பஞ்சின்மெல்லடியும் வஞ்சிநுண்ணிடையும் பருவரைநீகர் முலைத்துணையு
மஞ்சனவிழியும் வண்டணிகரமு மலர்மதியனைய வானனமுங்
கொஞ்சியமொழியுங் கொண்ணேமுருகுங் கோதையர்க்காட்படா தருள்வாய்
கஞ்சன்மாறவஞ்செய் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (19)

அறுகினினுனியிற் பனியதுபோல வன்னைதன் னுதரத்திலுருவாய்ச்
சிறைபடவிருந்து மதியமொர்பத்துஞ் சென்றபின் சேயதாம்ப்பிறந்து
மறுவிலாதிருந்து வனிதையர்மோக வாரியிற் படிந்திடாதருள்வாய்
கறைமதியளவும் புரிசைசூழ்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (20)

முலையினெடுகிழ்த்துக் கலையவிழ்த்துடுத்தி முல்லைநேர்முறுவலைக்காட்டித்
தலையிர் தன்னைக் கோதியேமுடித்துச் சன்னைகன்பலவகாட்டி
நிலைபெருந்தவத்தோ ருளந்தனைமருட்டு நெஞ்சினார் மயலொழித் தருள்வாய்
கலைவலோர்பயிலுங் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (21)

அடவியினிடத்தி லைத்தழைப்ப ணைம்புலனொருவழி நிறுவித்
திடம்படமனத்தைச் சிவத்தொடுங்குட்டிச் சின்மயானந்தமெய் வெளியில்
நடனவில்பாத தரிசனஞ்செய்ய நாயினேன் நனக்கருள்புரிவாய்
கடமுலைமடவார் நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (22)

விண்ணினிலுடுவி லளவிலாச்சனன மேதினியிடத்தினிலெடுத்துப்
பண்ணினேர்மொழியாள் மோகவாள்வேடப் படுகுழியதனிடவிழாம
றண்ணறுமலர்கொண் டினதடிபணியத் தமிழ்நையாண்டருள்புரிவாய்
கண்ணிலாயிரத்தோன் றவம்பயில்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (23)

திரிமருப்பெருமை பகட்டினிலேறிச் செங்கையிற்குலமொன்றேந்தி
புரிமுருக்குடைய பாசமுங்கொண்டு பொள்ளெனவருமுனகினது
பெருமைசேர்விடைமே லுமையுடன்வந்துன் பேரருட்கருணைசெய்திடுவாய்
கருவிமாழுக்கி டவழ்மதிந்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (24)

இக்குவில்வளைத்து மலர்க்கணைதொடுத்தே யெழிற்றென்றற்றேறினி லேறி
மைக்குழன்மடவார் படையொடுமவந்தே வன்பினுலமர்செயுமதனை
மிக்கவெம்பொடியா யடலைசெய்விழியால் வினைகளின் றுரிசறுத்தருள்வாய்
கைக்கயமதியைத் தாவுசீர்க்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (25)

வரையினிற் குறையில் வந்திருந்தினிய வாயுவையருந்தியைம்புலனைக்
கரைபுரளாம லடக்கிமாதவஞ்செய் கவின்பெறுதவத்தினர் தமக்கும் [வாய்
உரைபெறக்கிடையாத் திருவடித்தொழும்பே யுதவியென்றனைப்புரந்தருள்
கரைபொருகம்பர் நதிபெறுங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (26)

செம்பொன்மால்வரையைச் சிலையெனப்பிடித்து செங்கண்மா லம்பெனப்ப
மும்பரும்வியப்பக் கருதலார்புரத்தை வொளிதருமூரலாலெரித்த [டைத்து
சம்புநின்பெருமை மறைகருமெடுத்துச் சூற்றரிதெனைப்புரந்தருள்வாய்
கம்புலாம்வயல்குழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (27)

சங்கராசிவனே தாணுவையுமையாடன திடமன்னியமுதல்வா
மங்களாகரனே கங்கைவேணியனே மாசிலாத்தனிப்பெருமணியே
அங்கிவாழ்கரனே நீலகந்தரனே யானனமைந்துடையவனே
கங்குலும்பகலும் முழவருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (28)

மயிலைமாநகரிற் குடத்திடுமென்பை மாநிலத்தவர்கள்கண்களிக்க
வயில்பொருவிழியு மதிநிகர்முகமு மம்புயக்கரமுஞ்சிற்றிடையும்
வெயில்விடுமுரலுங்கொங்கையும்படைத்தோர் மென்கொடியெனவரவளித்த
கயிலைநாயகனே காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (29)

தாருகாவனத்தி லிருடிகண்மமதை தன்னையேயடக்கிடவவர்கள்
பாரியர்கற்பைப் பாலசங்கமராய்ப் பலிக்குவந்திடக்கலைவளையை
சோரவேசெய்து கருணைசெய்தளித்த சூட்சியைமறப்பனோ வடியேன்
காரிமாதவஞ்செய் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (30)

மணிமுடிகனகக் ேகாளகைக்கப்பால் வயங்கிடுவெளியெலாமளப்பப்
பணியணியுபய பதமலர்வயங்கு பாதல மேழினுங்கடந்த
வணிபெறுஞானத் திருவுருப்பெருமை யாவராலுரைத்திடவெளிதாங்
கணிபெறுபொழில்குழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (31)

படைத்திடுமனையைப் பசுவினமகவைப் பாரினைப்பசிய செம்பொன்னை
நடைப்பெரும்பரியைக்கவுண்மதக்கரியை நகைமணித்தொகைமுதலெவையும்
உடைத்தனமென்று மதிப்பரோமதியா ருனதடித்தொழும்பையே நினைவார்
கடகரித்திள்ளும் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (32)

விரிஞ்சைமாநகரின் மறைச்சிறுவனுக்காய் வேதன்மாறேடியுங்காண
அருப்பெருஞ்சடில முடியினைச்சாய்த்தே யர்ச்சனைசெயவருள்புரிந்தாய்
தெரிந்துனைப்பணியாவடியனென் நனக்குண் றிருவடிபணியவென்றருள்வாய்
கருங்கயல்விழியார் நடநவில்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (33)

ஒருபுலியுரித்து மம்புலிதரித்து மொருபுலிக்கினியபாலளித்தும்
வரும்பெரும்புலியா யிருந்துமோர்மலைமான் மலரடிவணங்கினையதனால்
வரும்பசுவனைத்தும் பசுபதிபென்றே வழுத்திடும்வள்ளலென்றனையான்
கரும்பிளங்கமுது சூழ்வனக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (34)

ஆணவத்தரியை மலச்சரக்கரியை யைம்புலவேடர்வாழ்வனத்தை
வீணுரைநாவைப்படைத்தசட்டகத்தை வெறுத்துனைப்பணியவாழ்வருள்வாய்
தாணுவேசிவனே யிமையவெற்பரசி தழுவிடக்குழைந்ததற்பரனே
காணரும்பேறு தருந்திருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (35)

சஞ்சலக்கடலின் மதிக்கலமழுத்தித் தாபரிப்பொன்றுமில்லாமல்
கொஞ்சமெல்லறிவாய் மயங்கிடுவோர்க்குன் குரைகழலம்பிதந்தருள்வாய்
வஞ்சிநுண்ணிடையா எரிமயவெற்பரசன் மகட்புணரினியகாதலனே
கஞ்சமென்றடங்குழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (36)

அலைகடற்றரும்பு போற்பலபிணியு ளழுந்துநெஞ்சகத்திடைமெலிந்து
நிலைபெறுததன லுழன்றிடுவேற்கு நெறிவருமடியர்பார்ந்சேர்த்தே
அலைபெறுதிருக்கச் சந்தநின்னின் னருணிறைகடைக்கணைக்கருள்வாய்
கலைவலார்கழக நிறைந்திடுங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (37)

காழிமாநகரிற் கவுணியச்சிறுவன் கண்பிசைந்தழுதிடவிரங்கி
மாழைசெய்வள்ளத் தினியபாலமுதை வளர்தனத்திடையினிற் கறந்து
தாழ்விலா துதவி யருத்திமுத்தமிழைச் சாற்றிட வருளுமைபாகா
காழகிற்புகைகள் சூழ்திருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (38)

நஞ்சினேமுன்னம் விண்ணவர்நளின மாளிகையுறுபிரானு
அஞ்சனவரைநேர் நெடியமான்முதலோ ரழிவுறுதருந்தியேகாத்த
மிஞ்சியகருணை வாரிதியெனது வினைத்துரிசறுத்தருள்புரிவாய்
கஞ்சநன்மலரின்வாவிசூழ்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (39)

சலந்தராசுரனுடலி ருபிளவாய்த் தன்னுணிசக்கரப்படையைச்
சலசலோசனனுக்களித்தமெய்ப்பொருளே தமியனுக்கருட்கணைக்கருள்வாய்
தொலைவில்பன்மறையு மாகமத்திரளுந் தோத்திரஞ்செயுஞ்சிவக்கொழுந்தே
கலைவலாந்துதிசெய் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (40)

எறுழ்வலித்தடக்கை மும்மதக்களிற்றை யீர்ந்துரிபோர்த்த சங்கரனே
முறுவலாற்புரமுன்றலைசெய்தெரித்த முக்கணமுதிர்ந்தவக்கொழுந்தே
அறிவிலாவெனது வாணவச்சுரை யடலைசெய்தருட் கணைக்கருள்வாய்
சுறுவுகொள்வேழக் குமுறிறைகாஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (41)

வம்பினைமுனிந்து புடைபரந்திதுகி வாரிசமுழைக்கப்படுத்திக்
கும்பநீரமிழ்த்திக்கோங்கினையிலேத்துக்குஞ்சரக்கொம்பினையொடித்துச் வாழ்
செம்பொன்மால்வரையைச்சிவன்கையாற்குணித்ததிருமுலையழகம்மையிடம்
கம்புலாமீவயல்கூழ் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே (42)

தந்தனைகாழிப்பந்தனைச்சூரைத் தடிந்தருள்கந்தனையளித்த
சுந்தரியிமயத்துரையருள்புதல்வி சுத்தவித்தையுங்கடந்தப்பால்
சந்திரகோடிகநீர்முகம்படைத்த தற்பரைபார்க்கவென்றனையாள்
கந்தகௌரிநிறின் பந்திகூழ்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (43)

பதும்பொற்பதமும் வல்லி நுண்ணிடையிற் பட்டுடைகட்டியவெழிலும்
மதுமலர்க்கரத்தில் வைத்தசொற்கிளியும் வரைதனையினையபூண்முலையும்
விதிமதிநுதலு மருணிறைவிழியும் விளங்குமின்பாகவந்தெனையாள்
கதுமெனவடியார் கனந்தருங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (44)

பரவுசீரடியா ரிதயமேகயிலைப் பருப்பதமாகவீற்றிருக்குஞ்
சாணபங்கயனே தத்துவந்த சச்சிதானந்தமெய்ச்சுடரே
யரணமுன்றட்ட குறுநகைச்செவ்வா யற்புதச்சிற்பர வெனையாள்
கருணைசேரடியார் பயிறிருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (45)

சூக்கும தூல தேகமாய்ப்பிறந்து சொற்பொருணையனிலதெரிந்து
வாக்கினிற்கொடிய வாசகமுரைத்து மாயையிற்படிந்துசஞ்சலமாய்
ஆக்கையாய்ச்சுமந்துவிண்படாநினதே ரடியிணைக்கன்புதந்தருள்வாய்
காக்குநாயகியாடவஞ்செயுங்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (46)

கோலமான்முன்னங்கோலமாப்பிறந்துன் குரைகழறேடியுங்காணுக்
காவிணைநோவச் சுவற்றலேமீதிற் கவினவளைசுமந்துதென்கூட
லாலவாய்தன்னில் விற்றனையடியே னவமதியகற்றியாண்டருள்வாய்
கால்முன் றுணர்ந்தோர்பயிறிருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (47)

முந்தநான்மறையு மாகமத்திரளு மொழிந்திடுஞ்சாத்திரமெவையும்
எந்தையென்றேயென்றேலமிட்டலறி யிரங்கினுங்காண்பருமுடிமேல்
இந்தனஞ்சுமந்தேபாலவாய்வீதி யிடந்தொறும்விற்றனையாள்வாய்
சுந்தனைத்தந்த தந்தையேகாஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (48)

சடைமுடிமறைத்துமுடியினைத்தரித்துந் தமனியமணிபலவணிந்துங்
குடைநிழலிருந்துந் தனியரசியற்றிக் குறுநரிபரியதாய்ச்செய்த
நடனகுஞ்சிதனை சிவாகமத்தெளிவே நாயினென்றனைப்புரத் தருள்வாய்
கடமுனிதவஞ்செய் காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (49)

அருவமாயுருவா யருவுருவாகி யகண்டபூரணவொளியாகிச்
 சுருதியாறங்க மாகமமெவையுஞ் சொல்லுதற்கரியதற்பரமா [வாய்
 யொருபெருமுதலாய்விளங்கியிரினையானுவப்புறத்துதிக்கும்வாழ்வருள்
 கருணைவாரிதியே காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளே கச்சபாலயனே. (50)

அங்கைமான்மழவு நெற்றியம்பகமு மரவகங்கணங்களுமறைத்தேதார்
 செங்கையிற்குடையும் சரிந்தகோவணமுந் திருநுதற்பூதிசாதனமும்
 தங்கவோர்விருத்தபாலநற்குழவி தன்வடிவெடுத்தினைபுரந்தாள்
 கங்குலும்பகலு முழவருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (51)

ஆலின்கீழிருந்துநால்வர்க்குமுன்னு ளரும்பொருளுரைத்தசங்கரனே
 சீலசற்குருவே கருணைவாரிதியே சின்மயானந்தமெய்ச்சுடரே
 வேலுறழ்விழியாள் பாகனையடியேன் வினைத்துரிசறுத்தருள்புரிவாய்
 காலனைக்காய்ந்த காலனைகாஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (52)

மருவளர்குருந்தி னடியினிலிருந்து மாணிக்கவாசகர் தமக்கு
 விரிந்தவஞ்செழுத்தின் வண்மையையுரைத்த வித்தகசித்தசற்குருவே
 அருந்தவமுனிவரமர்விஞ்சையர்க ளடிபணிபவவெனையாள்வாய்
 கருந்தடங்கண்ணாந்நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (53)

படியெலாமளந்தநெடியமாயவனும் பாய்விடைமீ தினிலேறித்
 கொடியிடையுமையாளுடன்வருபவனி கொடியனேன்காணவந்தருள்வாய்
 செடிவிடுத்தவவெள்ளியங்கிரிவாழ் சின்மயானந்தமெய்ச்சுடரே
 கடிமணநிலவும்வீதிசூழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (54)

தனிவழித்துணையெயொப்பிலாமணியே சச்சிதானந்தமெய்ச்சுடரே
 பனிவரையளித்தபெண்கொடிபடரும் பண்பினாற்றுதிபெறுந்தருவே
 யினியமாதவர்களுளத்தினில்விளங்கு மெண்ணிலாக்கருணைவாரிதியே
 கனிசிவஞானமுனிவர்வாழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (55)

அரவகலங்குலரிவையரிடத்தி லன்பினீந்தவர் தமக்குப்
 பரகதிகொடுக்கும்பரனெனவுன்னைப் பன்மறையுரைத்திடுகீயு
 மிரவினிற்றிருவாருரினிற்பரவை யிடத்தினிற்றுதுசென்றனையாள்
 கரவின்மெய்ஞ்ஞானபோதர்வாழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (56)

நாட்டினிற்குயவன் நிகிரிபோலுலகி னண்பிலாரிடத்தினிற்சென்று
 பாட்டினையுரைத்துமுப்பத்திரண்டுபல்லினைவெள்ளெனக்காட்டித்
 தாட்டிகனென்றையுரைப்பினுமீயார் தமதிடத்தணுகிடாதருள்வாய்
 காட்டரும்பேற்றையருடிருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (57)

சங்கரியினியசங்கராவென்று தன்னுருவேனமாயெடுத்து
பங்கயப்பதத்தைத்தேடியங்காணப் பரமனீயடியவர்தமக்குச்
செங்கையாமலக்கணியெனநிறைந்த திருவுருக்காட்டிமற்புத்தனை
கங்கைகளிந்திதவஞ்செயுங்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (58)

உவரிநீரனைத்துமங்கையிற்சிறிய வுருந்தளவாகவேகொண்ட
தவத்துயர்குறியமுனிவனுக்காகச் சங்கரியுடன்விடைமீதிற்
பவத்துரிசுகற்றித்திருமணக்கோலம் பரிந்துகாட்டினையெனைப்புரந்தாள்
கவுத்துவநிறத்தேரன்றவம்புரிகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (59)

புலிபதத்தினியவொருபெருமுனிவன் புதல்வனுமுபமன்னியற்கு
நலிபசியகலப்பாலவாரிதியை நல்கினையறிவிலென்றனக்கு
மெலிபவப்பசிடேயாகற்றியுன்பாத வீடுறத்திருக்கணைக்கருள்வாய்
கலிபினியகற்றுங்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (60)

பொருப்புவில்லெடுத்துப்புரமொருமுன்றும்பொடிபடநகைத்தனையெழிலார்
கருப்புவிண்மதனைதுதல்வழியதறற் கனல்கொளச்செய்தனையெருமைப்
பொருப்பிலாநமனையுதைத்தனையெனையும் புரந்தருள்செய்யுநாளுளதோ
கருப்பமாயுலகைப்படைத்தருள்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (61)

முயலகன்முதுகிலொருபதமுன்றி முத்தலைச்சூலமொன்றேந்தி
வயவலியுழுவையதளினையுடுத்து மழுமறியங்கையிலேந்திச்
செயவழியுமையாங்கண்டுகண்களிக்கத்திருடம்புரிந்தனையெனையாள்
கயலினமுகளும்வாவிசூழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (62)

நவமணித்திரளுஞ்செம்பொனமகிலு நரந்தமுநறுமலர்க்குவையும்
புவியினிற்றரங்கக்கரங்காளாற்கொணர்ந்து பூசைசெய்தொண்டரைமானச்
சிவனுறைபுனிதச்சினகரந்தோறுந் திப்பியபூசைசெய்ப்பாலிக்
கவனவான திருழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (63)

புண்டொருவேட்வாயினீராட்டிப் பறிதழைமுடியினிற்குட்டித்
திண்பலசவையுங்கண்டநல்லிறைச்சி தேக்கிலைக்கல்லியிற்படைத்தே
யண்டர்நாயகனையென்றுரைத்தூட்ட வழுதுசெய்தனையெனைப்புரப்பாய்
கண்டபேர்க்கிட்டவாழ்வருள்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (64)

சராசரமனைத்துமளித்தகாமாட்சி தவஞ்செயக்கம்பையாறதனைப்
பராரைநீண்மரங்கள்வெற்பெலாங்களைந்து பகலின்மேலிகலியதேய்ப்பச்
சராசரநடுங்கவரவுமைதழுவ தொண்டுகொண்டருளினையெனையாள்
கராசலக்குழுக்கணிறைந்திடுங்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (65)

மின்னினேரிடையுமன்னமென்னடையும் விளங்கியமயிலினற்சாயல்
பொன்னையாடனன்பிணைக்கிரங்கிப் புண்ணியசித்தராய்வந்தே
மன்னியலோகம்பொன்னதாய்ச்செய்துன் வடிவுகண்டினையெனைப்புரந்தாள்
கன்னிமாமதில்குழகாஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (66)

உடுத்துளியதனைமழைத்துளிநிரையை யுவரியிலெழுந்திடுமேலையைக்
கடற்கரைமணலைத்தொகுப்பினுமடியேன் காசினியிடத்தினின்மெலிவா
யெடுத்தவிச்சென்னமித்தனையென்றே யெண்ணிலாவினிப்புரந்தருள்வாய்
கடுத்தசொல்லறியாக்குணத்தர்வாழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (67)

நரியெனும்பொதிசோறதனையேசுமந்து நமதெனச்சந்தமயங்கிப்
பரிவுகொண்டவமேளாடனைக்கழித்த பரிவிலேற்கருணைபுரிவாய்
கரியுரிபோர்த்தேயாவரையசைத்துக் காளிமுன்னடித்தனையெனையான்
கரியவன் நவஞ்செய்பெரும்புகழ்க்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (68)

முல்லைமல்லிகைமந்தாரைகோங்கிறகு முடித்தசெஞ்சடைமிசையொருத்தன்
கல்லலர்சாத்தவ்வந்தனையென்றன் கவித்தொடைமாலையுமணிந்தான்
வில்லினோர்நுதலாளுடன்மழவிடைமேல் விளங்கியவருட்பெருஞ்சுடரே
கல்லெனவேதவொலிநிறைகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (69)

அருணிறைகூடல்வழுதிதன்மகளா யவதரித்தரசசெய்துலகில்
வருகிறைமுழுதுந்தனதுசெங்கோலின் வழிமுறைநிறுவியீசானப்
பெருந்திசையடுத்திநுமணமுடித்த பெண்ணிடப்பாகவென்றனையான்
கருணைசேரடியார்பயிற்றுக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (70)

புவிவலஞ்செய்யேன்புனிதநீர்படியேன் புண்ணியநாமமுச்சரியனே
சிவனடியார்கட்டேகவல்கள்செய்யேன் சிவகதைசெவியினில்வினவேன்
பவமிகப்புரியும்பண்பினேன் நனக்குன் பணிசெயவினிதருள்புரிவாய்
கவனவாம்புரவிதேர்நிறைகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (71)

கஞ்சனாட்சிரத்தையுகிரினாலரிந்தாய் காமனைக்கனல்விழியதனா
நஞ்சவேயெயரித்தாய்புரமொருமூன் றந் தூயபுன்மூரலான்முடித்தாய்
வஞ்சனேன் நனதுபவக்கொடுங்காட்டை வாட்டியாட்கொண்டருள்புரிவாய்
கஞ்சவாவின்குழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (72)

விருச்சிகமதியிலிரவிதன்வாரம் விடியுமுன்னெழுந்து துல்லியமா
யருத்தியோடியினியவிட்டசித்தீச வறறணிந்படிந்துசங்கரனைத்
திருத்தமாய்ப்பணிந்துமெய்வலம்வந்து தெரிசித்தோர்க்கினியவையளிக்குங்
ருத்தனேஞானவழுகம்மையிடம்வாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (73)

அழிவிலாப்பொருளே தனிச்சிவக்கொழுந்தே யன்பினரன்பினிற் பழுத்த
கொழும் துக்கணியேகோ திலாக்கரும்பே குறைவிலாநிறைந்தவாரமுதே
தழுதழுத்தருகாவறிவிலேன்றினையுன் றாட்டுணைத்தொழும்புறப்பணிப்பாப்
கழிபெருந்தவத்தோர் தவம்புரிகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (74)

தந்தையுமின்றித்தாயருமின்றித் தனையர்மற்றொருவருமின்றித்
வந்தியாமந்தச்செம்மனச்செல்வி வாயலிற்சூலியாளர்கி
முந்தவந்தணையும்பெருமையின்சிறப்பை மொழிவதற்கரிதெனைப்புட்ப்பாய்
கந்தமைத்தடங்கூத்தவத்தர்வாழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (75)

அடிமுடிநடுவுமந்தமுமில்லா வாதியேவேதநாயகனே
துடியிடையுமையாள்பாகனே ஞானச் சோதியே ஞான தற்பரனே
வடுவகிரனையகண்ணியர்மோக வாரியிற்படிந்திடாதெனையாள்
கடிமணமோங்குங்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (76)

மலையெடுத்தவனும்வாரிசத்தவனு மற்றுளதேவருமெவரு
மலையெடுத்தெறியும்பாலவாரிதிமு னகடுகோந்தீன் தவன்னஞ்சை
நிலைபெறவயின் தகருணைவாரிதியே வெந்யிலேன்றினையுமாண்டருள்வாய்
கலைபயில்புலவர் தவம்பயில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (77)

ஆயிரங்கோடிபானுவோர்காலையவதரித்தாலெனவிளங்குந்
தூயமால்லிடைமேல்வரும்பெரும்பவனி சுருதியும்புகலுதற்கரிதூ
நாயிலுங்கடையாஞ்சிறியினையுனது கீழமுச்சரித்திவருள்வாய்
காய்கதிரனையமணிமதிந்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (78)

வண்டிருந்தரற்றுங்கொண் றமாலிகையும் வதனமோரைர்துமாண்மழுவுந்
கெண்டையங்கண்ணியுமையுடன்விடைமேற் கேசவன்சதூர்முகப்பிரம
னண்டரும்பணியவரும்பெரும்பவனி யடியனேன்காணவந்தருள்வாய்
கண்டுநீர்மொழியார்நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (79)

தும்பைமாலிகையுஞ்செஞ்சாடவியுந் துலங்குவெண்ணீறுவெண்டலையு
மம்பிகைபாகத்துடன்மழவிடைமே லனுதினம்வரும்பெரும்பவனி
நம்பிமுப்போதூந்தரிசனஞ்செய்ய நாயினேற்கருநாளுளதோ
கம்பைமாநதிசூழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (80)

கீம்புலவெடர்செய்திடுங்குறும்பி லகப்படாதுளமொருவித்துச்
சம்புவேசிவனேதாணுவெநெடுமால் சதூர்முகன்றேடியுங்காணு
வம்பிகைபாகச்சிதானந்த வண்ணலையெனைப்புரந்தருள்வாய்
கம்புலாம்வயல்கூழ்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (81)

சுவர்த்தலையுழ் லும்புளைபோல்யோனி தொறுந்தொறுமாசைவைத்துழ் லும்
பயத்துவக்குடையகொடியனைன்றனக்குன் பணிவிடைசெயவருள்புரிவாய்
நய்தொகைப்பேதவடிவுகொண்டருளும் நற்றவக்கருணைவாரிதியே
கயத்துவாபரணன்றவம்புரிகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (82)

மண்முதலாயபுதமோரைந்து மதியுடனின்னியமான
னெண்முதலாயவட்டமுந் தமுமா யெள்ளுறுமெண்ணெய்போலெங்கும்
பண்புறநைந்தசின்மயானந்த பரமனையெனைப்புரந்தருள்வாய்
கண்ணிநற்றவர்கடவஞ்செயுங்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (83)

மதுத்துளிபிலிற்றுமலர்ப்பொழிலுடுத்த மதுரையம்பதியினில்வைக்க
நதியினில்விடுத்தேடெதிர்த்திடவும் நண்பிலாச்சமண்கழுவேற
விதியிலாதவர்க்கேயருள்சுரந்திடவும் வேண்டினையெனைப்புரந்தருள்வாய்
கதரவனிரதந்தவழ்பொழிற்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (84)

கிளிமொழிமடவாரிடத்தினில்வைத்த கேடிலாமோகவாரிதியில்
துளித்துணையுனதுதுணையடியதனிற் றேயந்திடவைத்திடிலவந் கே
யளியினமூசங்கற்பகருட்டிலரசருள் கருணைவாரிதியே
களிமதவேழப்பந்திக்குழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (85)

எள்ளினிலெண்ணெ யெனவுலகிடத்தி லீறிலாவுயிர்த் தொகைதோறும்
உள்ளினும்புறமு நிறைந்தவைக்கெல்லா மூழ்வழியாவையுமளிக்கும்
வள்ளலென்றறிந்தும் வழுத்திடவறியர் வறியனையாண்டருள் புரிவாய்
கள்ளுலாங்கமல மலர்வயற்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (86)

குதுநேர்முலையார் குதினுமாழ்ந்த குழலில் வீழ்ந்துனதடியில்
தாதுறும்லர்கொண்டொருபொழுதேனுந் தானருச்சனைபுரிந்தறியென்
புதலமதனிற்றிரிகளேபரமாம் பொறியிலிக்கருட்கணைக்கருள்வாய்
காதுவேற்கண்ணூர் நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (87)

ஆழிசுழலக முழுதுவோர்குடைக்கீ ழரசசெய் வாழ்வுவந்திடினும்
பீழைசெய்நரக்குழியில்வீழ்ந்தாழ்ப் பெறினுநின்னடித்தொழும்பியற்றும்
வாழ்வையேகருதிவாழ்வினைப்பெறுவர் வன்மனுக்கருட்கணைக்கருள்வாய்
காழ்கில்கமுகு குழ்திருக்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (88)

விரித்தசெஞ்சடையு துதல்விழிக்கன லும் வெண்டலைமலை கோங்கிறகும்
சிரித்தபுன்முரலும் தவளமுந்தூலுங் செங்கையிற்றங்குமான்மழவும்
அருத்தியோடுன்னையுனத்தினினினைந்தே யர்ச்சனைபுரியும்வாழ்வருள்வாய்
கருத்தினினினைத்த வரமருள்காஞ்சிக் கடவுளே கச்சபாலயனே. (89)

வணப்பினின்மாரன்கொடையினிநகர்ணன் வயதினிலி னியமார்க்கண்டன்
நனத்தினிற்றனதன் கல்வியிற்சேடன் தயவினில் மனுகுலராமன்
சினத்தினைத்துமிந்ததருமனென்றியாச் சிதர்ப்பாற்கவ்சொலாதருள்வாய்
கனத்தினைப்படைத்த புரிசைசூழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (90)

மணலையுந்திரிப்பார்கனலிடைநடப்பார் மலையையோர்கையினி லெடுப்பார்
பணவரவதனையர்ட்டுவார்விடத்தைப் பருகுவார்சினப்புலி தடுப்பார்
மணமலிமலர்கொண்டுநெதடிபணியா வறிவிலார்நடப்பொழித் தெனையாள்
கணமுரசுதிருமறுகுழ்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (91)

விழைவுறுகழையப்பாகினைத்தேனை மினிர்நருவமுதைமுக்கனியைக்
குழலினையாழைப்பழித்திடுமினிய கோதிலாத்திஞ்சுவைமொழியா
ரமுகம்மைபாகமழைமிகப்பொழிய வருள்சுரந்துனதருள்புரியாய்
கழைகமுகனையவயனிநைகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (92)

அழிவிலாப்பொருளேபழமறைக்கொழுந்தே வாகமிநிறந்தவாழ்கடலே
ஒழிவிலாதுதவமினியகற்பகமே யுயிர்தருமமுதசஞ்சீவி
விழியிலார்மணியேபழகம்மையிடவாழ் விமலனையமலையையகனே
கழிபெருஞ்செல்வந்தருந்திருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (93)

சண்டமாருதத்தினிடைப்படுமனுப்போற் சஞ்சலச்சூழலிற்றெடுக்குண்
டண்டவோரிடமுபின்றியேதிரியு மறிவிலெற்காதரமுருள்வாய்
பண்டையோர்சிறுவர்க்காய்முடிசாய்த்த பரமனேகைலையகனே
கண்டுநேர்மொழியார்நடனவில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (94)

ஈனரேயெனினுமடியவர் தமக்கே யிணக்கமொன்றறிந்திலரெனினும்
பானலம்விழியார்மோகவாள்வேடப் படுகுழிவிழுபவரெனினும்
ஞானநாயகவென்றுரைத்திடுமவர்க்கே நன்மைசேர்வீடருள்பவனே
கானயாழினர்கனிசையில்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (95)

சந்தனத்தேய்வைகுங்குமமிளநீர் தயிலநெய்பாறயிர்தோயம்
மந்திரவிதியாலாட்டிமுப்போது மலரொடுபூசனைபுரிந்தே
இந்துசேகரனேபிறவிவேரறுக்கு மிறைவென்றோதுவாழ்வருள்வாய்
கந்தமைந்தடக்கித்தவம்புரிகாஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (96)

பஞ்சபாதகங்கள்செய்தபேரெனினும் பத்திமெய்வைத்திலர்கடின்
நெஞ்சினரெனினும்பூதிசாதனத்தை நினைந்திடாவஞ்சகரெனினும்
அஞ்சிவித்துன்றனடிமலர்பணிவார்க் கமருலகளிப்பையென்றனையாள்
கஞ்சன்மாறவஞ்செய்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (97)

புனிதநீர்படியேனறுமலர்கொய்துன் பொன்னடிதன்னிலே ாணியேன்
தணியிருந்துனதுசரிதைநானுரையேன் சான்றவரிணக்கமுமறியேன்
வனிதையர்மோகவாரியிற்படிந்துமயங்குமென்றனைப்புரந்தருள்வாய்
சுனிதருசோலைதழ்திருக்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (98)

மட்டறுமலர்கொண்டினதடியிணையில் வாஞ்சையுற்றர்ச்சனைபுரியுஞ்
சிட்டர்கன்பணியேபணியெனப்பணியத் திருவருட்கருணைசெய்திடுவாய்
யட்டமூர்த்தமுமாயெங்கணுநிறைந்த வற்புதாந்தமெய்ப்பொருளே
சுட்டளைப்படியேதவந்தருங்காஞ்சிக் கடவுளேகச்சபாலயனே. (99)

சைவசித்தாந்தநேசிகோத்தமனே சச்சிதானந்தமெய்ச்சுடரே
வைவருமொடுங்கியாய்மொழிகுழறி யலமருகரலைபில்விடைமேல்
மையுறும்விழியாளழகம்மையுடனே வந்தெனையஞ்சலென்றருள்வாய்
கைவலோர்தவஞ்செய்காஞ்சியம்பதிவாழ் கடவுளேகச்சபாலயனே. (100)

வரமருள்கச்சபேசுரர்தமது மாலையெழுதினோர்படித்தோர்
திரம்பெறக்கேட்போருச்சனைபுரிவோர் சிந்தையினினைப்பவர்புவியை
நிரந்தரம்புரப்பாராயுள்சேய்செல்வ நித்யகல்யாணராய்முடிவிற
கரந்தைவார்சடி லக்கச்சபாலயர்தங் கழலிணைநிழலில்வாழ்குவரே. (101)

ஸ்ரீ க ச ச பே ச ர ர் ம லை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வ

வேறு.

நந்தவனமகிமைகூரியது.

—o-o-o-o—

நந்தவனத்திலீசன் நல்லுமைவினாயகன்மூர்
சுந்தராதித்தராதிக் கடவுளர்முனிவர்சித்தர்
யந்தமில்கணங்களாதி யானதேவதைகளெல்லா
மெந்தநானுஞ்சேர்ந்தங்கே யெளிதினிலிருந்துவாழ்வார்